

Nr 392.

Av herr **Linnér**, *angående registrering och märkning av vissa motorbåtar.*

Vid årsmöte med Uppsala läns mälarfiskeriförening år 1933 uttalades att motorbåtarnas färder »förorsakade fiskets utövare stora skador dels i sönderkörda fiskredskap och dels genom ett vitt utgrenat tjuvfiske. Många goda fiskeplatser, som vid lämpligt väder givit goda fångster, vågar den fiskande nu ej belägga med sina redskap av fruktan att få dem förstörda av motorbåtar. Vissa fisken hava måst helt nedläggas.»

Liknande klagomål hava framkommit från skärgården. Fiskerinämndens i Uppsala län ordförande har bestyrkt, att befogad anledning till dessa klagomål finnes.

Enahanda uttalanden hava framkommit från Södermanlands läns skärgårdsfiskareförbund, varjämte Svenska fiskareförbundet hos lantbruksstyrelsen förordat registrering av motorbåtar.

Även lantbruksstyrelsen har i en den 24 februari 1934 avgiven utredning uttalat att i vatten, som äro belägna intill städer eller andra större samhällen, den motorbåtstrafik, som bedrives i dylika vatten, ofta kan vålla fisket åtskillig skada. Dels kan i många fall utestående fiskredskap härigenom förstöras, dels torde, såsom från åtskilliga håll framhållits, motorbåtsfarande ofta göra sig skyldiga till såväl olovligt fiske på annans vatten som till på annat sätt förbjudet fiske. Lantbruksstyrelsen har jämväl framhållit, att ett i viss mån verksamt medel mot dessa missförhållanden skulle vara inregistrering och numrering av motorbåtar på liknande sätt som nu sker beträffande motorfordon och i stor utsträckning även med fiskebåtar. Möjligen skulle enligt styrelsens uppfattning saken kunna ordnas så, att allmän föreskrift om registrerings- och märkningsskyldighet utfärdades, men att länsstyrelserna tillerkändes befogenhet att i sådana fall, där detta ansåges skäligt, exempelvis i fråga om i smärre insjöar begagnade motorbåtar, befria vederbörande från registreringsplikt.

Av de här i korthet meddelade upplysningarna torde framgå, att ett ur fiskets synpunkt verkligt behov föreligger att motorbåtar som befara vissa fiskevatten förses med igenkänningsmärke för att kontroll över deras framfart skall kunna utövas. Men därjämte bör framhållas, att under senare år starka klagomål även ur andra synpunkter än fiskets framkommit från strandägarna särskilt över den vantrevnad, som motorbåtstrafikanterna för-

orsaka för den befolkning, som är bofast vid stränderna. Det framhålles härvid, att motorbåtstrafikanterna utan tillstånd, understundom rent av i strid mot anslagna eller muntligen meddelade förbud, slå sig ned på stränderna, skräpa till i den vackra naturen, förstöra växtlighet samt sedan giva sig iväg utan att möjlighet finnes att identifiera dem. Även från ångbåtsbefälhavare samt andra representanter för sjöfarten lära klagomål hava anförts över de svårigheter och risker, som förorsakas av den nu helt okontrollerade och endast undantagsvis identifierbara motorbåtstrafiken.

I Finland lära bestämmelser angående registrering och märkning av vissa motorbåtar hava utfärdats.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utarbetande av förslag till förordning angående registrering och märkning av vissa motorbåtar, över vilket förslag riksdagen lärer böra erhålla tillfälle att avgiva yttrande.

Stockholm i januari 1935.

S. Linnér.
